

Video: TV Crta

Masakar u selu Zaklopača desio se 3 godine prije genocida u Srebrenici. Po zaključcima "Helsinki Watch"*, ubijeno je najmanje 83 Bošnjaka, od kojih su 11-tero bila djeca, a 16 starci.

"16-tog Maja 1992-ge godine, Srpske jedinice su dosle u selo i trazili su od Bosnjaka da predaju njihova oruzja. Osim par lovackih pusaka, Bosnjaci nisu imali napadacka oruzja da bih se branili. Kad su srbi saznali da nisu naoruzani, zablokirali su sve izlaze u selo i izvršili masakar nad najmanje 63 Bosnjaka, zena i djece ." - Nihada Hodžić, Zaklopača.

* Nizich, Ivana (1992). *War crimes in Bosnia-Hercegovina*. Helsinki Watch. p. 35. [ISBN 1-56432-083-9](#)

Masakar u Zaklopači je takđe jedan od slučajeva koji je opisan u slučaju [Radovan Karadžić](#) pred Međunarodnim sudom pravde:

"Sud je zadovoljan predlozenim dokaznim materijalom od Mersudina Saim-Hodzic-a kao relevantnim za presudu o genocidu (slučaj 1), presudama (3), protjerivanju (4), ubistvima (5 i 6), deportaciji (7), i neljudskim aktivitetima (forsirani prebacaj) (8), kao i speceifican slučaj koji se vodi o napadu na Zaklopacu, zatvaranje i održavanje ogranicenih i discriminacijskih mjera protiv Bosanskih Mislimana u Opstini Vlasenica, protjerivanje Bosanskih Muslimana u Opstini Vlasenic, i ubijanje Bosanskih Muslimana u Zaklopaci. "- ICTJ

<http://www.icty.org/x/cases/karadzic/tdec/en/100318.pdf>

<http://www.icty.org/x/cases/karadzic/tdec/en/100209a.pdf>

Također i u slučaju Momcilo Krajisnik, masakar u Zaklopaci se navodi;

"16. Maja 1992. godine, srpske jedinice su pobile oko 80 građana u Zaklopači. Veliki broj Muslimana je prebačen u koncentracijski logor Susic-a, kroz koji je oko 2000-2500 Muslimana oba spolai svih starosti prošlo između perioda Juna i Septembra 1992. godine. Zatvorenici koncentracijskog logora Sušica forsirani su da rade teške poslove, nekad čak i na front linijama. Neki zatvorenici su ubijeni od čuvara a neki podlegli od tuče. Masakar je izvršen u noći 30-tog Septembra 1992. godine, kad su preostalih 140 do 150 logorasa Sušica logorasa odvezeni autobusima van logora i strijeljani ". - ICTJ <http://www.icty.org/x/cases/krajisnik/acjug/en/090317.pdf>

Iz naše arhive "Da se ne zaboravi" prenosima vam izvještaj Hamila Hodžić-a, svjedoka masakra u Zaklopači

Ovu priču nam prenosi Hamil Hodžić, rođen 3. Nov. 1978. godine u Vlasenici. 16. Maja 1992. godine, preživio je jedan od najzlobnijih masakra nad Muslimanskim narodom, u okolini Vlasenice.

Zaklopaca - Ne kaznjeni masakar

Autor Sanel Babic

Četvrtak, 13 Prosinac 2012 00:00 - Ažurirano Četvrtak, 13 Prosinac 2012 09:13

Skolu sam pohađao u Vlasenici, a živio u obližnjoj Zaklopaci. Sve do tog 16. Maja 1992. godine, koji je moj život preobrnuo naopako i kada sam silom morao napustiti svoje rodno mjesto.

Zaklopaca se nalazi između Vlasenice i Milica, prelijepo mjesto. Zimi smo uzivali u snježnoj idili a ljeti je bilo puno zelenila, hladna rijecica Jadar koja je djelila Zaklopacu, svojom studeni je osvježavala mjestane.

Zaklopaca je bila sjediste autoprevoznicima, mnogo mjestana se bavilo tim poslom, kojima se zahvaljujem da sam još u životu.

Danas je tačno sesnaest godina od tog tragičnog dana, u kojem se ugasilo sunce nad Zaklopacom, od kada je srušena idila, koju su vjekovima gradili naši pradedovi, djedovi, naši ocevi....

Kao da je jučer bilo, tako dobro se sjećam, u naše mjesto je upala garda vojnika pod komandom Seselja, Arkana, Mladica, Karadzica... Iz čista mira ubiše 86 žitelja Zaklopace. Ubijali su sve, ne gledajući na starost- žene, djecu, starce... sve one koji su nosili muslimanska imena. Imao sam tada trinaest godina, ni pomislilo nikada nisam, da su ljudi u stanju tako nešto uraditi. Šta je se događalo u glavama tih ljudi, ni danas mi nije jasno.

Bila je subota, pet sati poslijepodne, sjedili smo moj djed Mujo, nena Kadira i rođak Salko u vrtu. Najednom dođe nekoliko vojnickih auta u naše naselje. U svakom autu bilo je po nekoliko naoružanih vojnika. Jedno se zaustavi kod nas, iz njega izadjuše vojnici sa puškama. Rekose da pridjemo, što smo i uradili.

“Imate li oružije?”- pitao je jedan od njih.

Salko- „Imam jednu lovacku pusku.“

Oni povikase:“Balija se sprema za rat!”

“Da vam je dam?”- rece Salko.

Oni na to pristadose, i svi krenusmo prema Salkinoj kući. Na jednom primjetih da nema nene, pogledao sam okolo i počeo je tražiti. Djed i rođak Salko su otisli sa vojnicima. Ubrzo po tome, začu se rafal, pomislio sam da su ih obadvojicu streljali. Sljedećih dvadeset minuta Zaklopaca je odjekivala, čuo se pucanj sa svih strana.

Stojeći tako ispred Salkine kuće posmatrali smo, ja i grupa žena i djece, kako se vojnici povlače. Rekli su nam da krenemo za njima, u logor. Kada smo bili kod mosta u Zaklopaci,

Zaklopaca - Ne kaznjeni masakar

Autor Sanel Babic

Četvrtak, 13 Prosinac 2012 00:00 - Ažurirano Četvrtak, 13 Prosinac 2012 09:13

predomislili su se i pustili nas, a oni su otisli jedni prema Vlasenici, drugi prema Milicima.

Nastupio je tajac... Krenuli smo da vidimo sta je se dogodilo. Na putu naidjoh na mrtvog djeda, lezao je ne daleko od Salkine kuće. Idući tako dalje, naisao sam na desetinu mrtvih rođaka i komsija, puno njih je bilo na kaldrmi kod Ibiseve kuće. U Ibisevoj avliji vidjeh moju majku Hatu, lezala je mrva i pored nje tetka Vahida i moj brat Salih, imao je samo sedam godina.

Bilo mi je tesko, suze su mi nadirale na oči, srce mi je bilo puno tuge. Nisam vristao, niti govorio, onako nijem sam krenuo dalje. Ispred mektebe sam vidio oca Hasana, tako sam bio sretan što je on živ. Kao što gore navedoh, Zaklopaca je bila poznata po autoprevoznici, tako da je jedan kamion ostao tu. Svi smo se ukrkali na njega i otisli do Muhine kafane, odakle smo pobjegli u sumu oko Gradine i Toplika.

Ja sam sa ženama i djecom preko sume u Vlasenicu, a moj otac prema Srebrenici. Tri dana smo proveli u sumi i zbog neprestane pucnjave smo se predali Srbima. Bilo nas je 15-20, dosli smo ispred Alpra u Vlasenici. Vidjela su nas dva vojnika.

Jedan od njih je rekao: "Vidi, evo još Balija izlaze."

Odveli su nas do opštine i dali nam neke dokumente sa kojim možemo preći preko barikade. Hvala Bogu nisu me poslali u logor "Susicu", što su sa ostalima radili, nego su moju grupu autobusom dovezli do ispred Sekovica, gdje su nas pustili, a mi smo pjesice otisli dalje u Kladanj.

Sznao sam da mi je otac bio živ sve do pada Srebrenice, 95. godine. Tada je i on poginuo, a ja ostao sam, bez roditelja i brata.

Kazem, molim dragog Allaha da svijetom vlada mir.

Molim uzvisenog Allaha da podari dzennet Hodzic Muji, Hasanu, Hati, Salihu, Salihovic Salki, Ibisevic Vahidi (Murki) kao i djeci Hodzic Sedinu, Admiru, Sadmiru, Anisi, Asimu, Mejri, Mersudinu i Salihovic Edinu i Edini.

Dragi Allahu podari dzennet braci i sestrama sto nastradase u Zaklopaci, 16. Maja 1992. godine.

Dragi Zaklopčani, ne smijemo zaboraviti Zaklopacu i 16. Maj 1992. godine i ne smijemo dozvliti da se ovaj dan opet ponovi.

Fatiha 1:1-7

Tebe, Allaha, Gospodara svjetova, hvalimo,
Milostivog, Samilosnog,
Vladara Dana sudnjeg,
Tebi se klanjamo i od Tebe pomoæ trazimo!
Uputi nas na Pravi put,
na Put onih kojima si milost Svoju darovao,

Zaklopaca - Ne kaznjeni masakar

Autor Sanel Babic

Četvrtak, 13 Prosinac 2012 00:00 - Ažurirano Četvrtak, 13 Prosinac 2012 09:13

a ne onih koji su protiv sebe srdÄ¼bu izazvali, niti onih koji su zalutali!

Slike iz Zalkopace i okoline:

Pogled prema Zaklopaci

Zaklopaca - Ne kaznjeni masakar

Autor Sanel Babic

Četvrtak, 13 Prosinac 2012 00:00 - Ažurirano Četvrtak, 13 Prosinac 2012 09:13

Luka - Ovo je mjesto gdje su ukopani poginuli u Zaklopaci

